

TAJEMSTVÍ MAGIE KRVE

Krvavé lázně a rituální vraždy dávných časů: Proč naše předky tolik přitahovaly?

Tento článek volně navazuje na již uveřejněný rozhovor s hermetikem a astrologem Michalem Stránským (36), kterého jsme vám představili v dubnovém čísle. Dnes se společně budeme zabývat magií krve, kterou lidstvo provozuje již od nepaměti.

Michale, na úvod si dovolím ještě malé odbočení. Řada moudrých textů říká, že v sobě všichni máme božskou jiskru a mnohá náboženství člověka dokonce duchovně nadřazují nadevšechny pozemské tvory. Když si ale představím, čeho všeho je lidstvo schopno, musím říci, že podle mě jsme ve skutečnosti těmi nejnebezpečnějšími, nejsobečtějšími a nejkřutějšími bytostmi na celé modré planetě. Kde je ona božská jiskra v člověku, o níž se v mystice tak často mluví? Nedává mi to smysl.

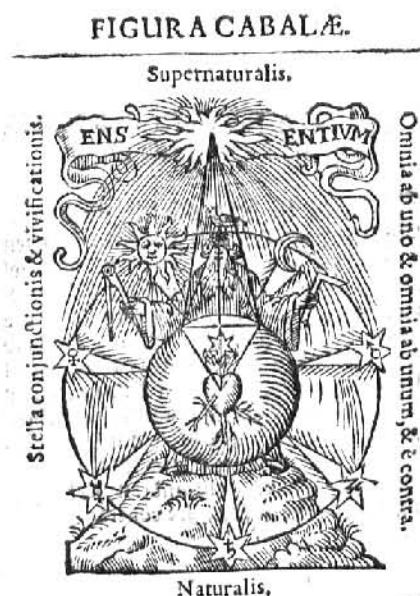
Otázkou je: Kdo je, nebo co je člověk? Kdo je opravdovým (*oprávněným*) nositelem tohoto starověkého titulu a jména „*člověk*“? Kde jsou magické síly a vazby skrývající se v tomto slovu, které propůjčují nositeli tohoto jména „*šém života*“? Slovo *člověk* se spojeno s latinským pojmenováním „*homo*“ (*homo sapiens*) ale hlavně s tradičním dělením na tři úrovně vnímání a poznání světa; skrze **tělo** – „člověk dělník“ (*homo faber*), **duši** – „člověk mág“ (*homo magus*), **ducha** – „božský člověk“ (*homo divinus*). Magická duchovní tradice většiny hlavních a nejstarších světových nauk se jasně shoduje v tom, že „**naš člověčí**“ původ není na zemi ale v nebi. Naše „**vyživující kořeny**“ leží v nebi. Jistě znáš jméno Adam. Adam je dle západní tradice jméno prvního člověka, to jemu se pak začalo říkat latinsky „*homo*.“ Semitský kořen, jména Adam nese význam „**adom** - červený“ význam krve hebrejsky **a** (*nevyslovující*) „**dam**“ „**adama**“ – červená země, prst země“ Tradiční nauky dále hovoří o tom, že je hned několik různých Adamů a ne jen jeden. Jistý mystik toto naznačil výrokem: „*Člověče ty sám jsi sobě tajemstvím! Kdo dokáže otevřít tvé brány kromě tebe? Vždyť nikdo nemůže vstoupit, nevejdeš-li ty!*“

Jde o vědomí původu, počátku a z toho vyvozených životních vztahů. Tak Svět (nebeský Adam) i Adam (pozemšťan), mají analogickou životní strukturu a hierarchii.

Dva Světy: „**Lidský**“ mikrokosmos (malý „**mladý nezkušený**“ Adam) (obr.1) je to co chápů, že je moje, co je mi vlastní. „**Nelidský (Božský)**“ makrokosmos (velký „**starý a poučený**“ Adam) (obr.2) je to, co moje ještě není, vše co je mi teď cizí (cizorodé).

Obr. 1. Alchymistický Homonkulus jako Mikrokosmos (Mladý Adam)

Obr. 2. Makrokosmos jako Starý Adam (Centrum Srdce Světa - Života)

Je to rodinný vztah a vazba, syn – otec, malé a velké, mladší a starší, příčina a následek všeho žití a bytí „*mladého Adama*“ s otcem tradicí zvaným „*starý Adam*“. V Genezi (Gn 1,26-27.) se píše, že Bůh stvořil člověka (Adama) k obrazu svému. Tedy je tu jistý druh „míry“ podobnosti. Tyto „*dva duální*“ jen zdánlivě odlišné světy jsou světem jen jedním. Jednou rodinou. Poškození jednoho je poškozením druhého.

Obr. 3. 14. Laseníkův Tarot – Karta Mírnost

Na 14. tarotové kartě s názvem „**Mírnost**“ (obr.3) Sluneční archanděl Michael přelévá „*naši vodu života (životní sílu), vodu životního poznání dobrého a zlého*“ z jednoho poháru, misky, či urny do druhé. Pohár symbolizuje schopnost lásku dávat i lásku přijímat. Je to onen „*Svatý Grál*“. Naplnit pohár radostí života a zároveň ho vyprazdňovat od všeho co nám přináší smrt a zármutek. To je praxí a smyslem života. Z jednoho „*našeho světa*“ - poháru (*Mikrokosmu*) do druhého poháru „*poznání*“ (*Makrokosmu*) a nazpět. Karta ukazuje symbolicky utajovanou pravdu že, „*první pohár na kartě značí Láskyplný Otcovský dar vyššího vědomí – života*“ tedy dar „*náplně*“ těla Světa - *Kosmu (pohár řeky Krator)* a jeho všechny vyšší i nižší složky-elementy) a s ním dar tělesnosti , *naše tělo* a jeho všechny vyšší i nižší složky-elementy , *člověku Adamovi*.

„*Druhý přijímající pohár značí Láskyplné Synovské přijetí (všech závazků a pravidel) a darů, a tím zažití vyššího vědomí*“ v našem těle „*nádobě*“ - malém kosmu a pak ve světě „*horním*“ (velkém kosmu), je to láskyplné přijetí přítomnosti (se všemi závazky a pravidly) člověka (Adama) daru obou těl.

Základní podmínka této „*grálové výživy*“ je mít „*nový a prázdný pohár našeho vědomí*“ tedy získat nový živý vztah - cit. Před 14. tarotovou kartou Mírnost je karta 13. Smrt. Ona symbolizuje „*smrt smrtelného v nás samotných*“.

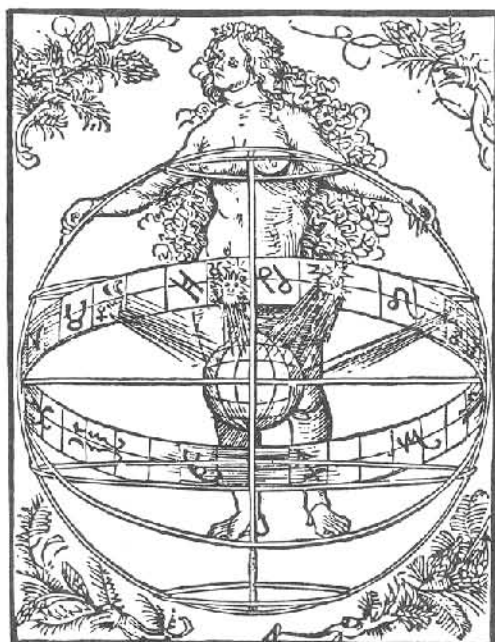
Proto Michael vrací vodu života z **černého** (mrtvého těla poháru) do **bílého** poháru Sv. Grálu. Po smrti „*černé fázi*“ přichází „*bílá fáze*“ navrácení zpět do života, ale v jiné úrovni. Praktickou cestou je tento „*proces obrácení*“ udělat sami dříve než to za nás udělá příroda sama.

Ono žití je tady a teď! S vědomím svého „*nebeského*“ původu a vazeb a tím, že náš život a život všehomíra jeden jest. A je nutně řízen „*Otcem =Velikým Architektem Všehomíra* a Matkou =*Nebeskou Pannou, Moudrostí (Panna Sofia, Maria Imakulata)*, jenž byla u Boha před stvořením světa“, oni jsou prvotní pár. Často jsou označováni za jedno. Proto se často mluví jen o Otci.

Tělo (obě těla) je/jsou nástrojem - darem vyšší životní síly „*Nebeského Otce*“.

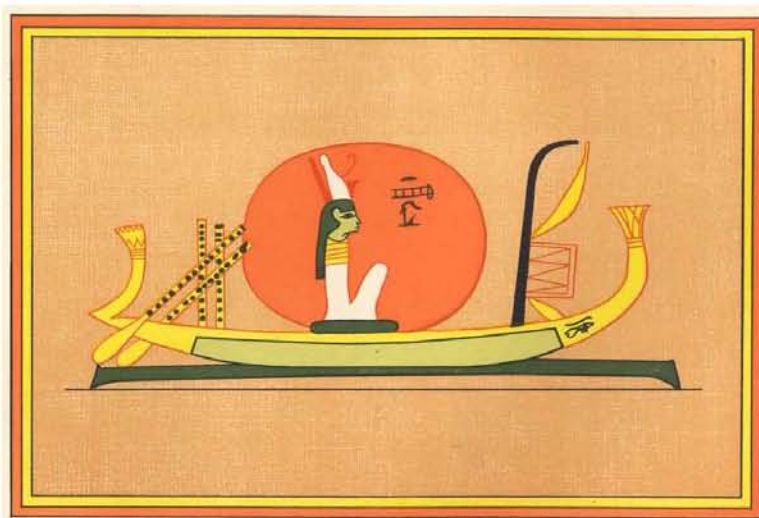
Tradiční texty mluví symbolicky a prakticky o Makrokosmu a Mikrokosmu v třech základních rozlišujících úrovních. Tělu, duši a duchu. Rozeznávají tedy jasně: **Tělo** - „*kosti kosmu*“ Země a **Tělo** - „*kosti člověka*“ Adama. Tělu kosmu vládne **Duch Země** jako množina existujících „*Geniů Loci*“ celé země, a analogicky lidskému tělu jehož kostem vládne „*Duch Kostí*“ (heb. *Hevel Garmin*). Úroveň **Duše** je nazývána v Makrokosmu **Duší Světa** (lat. „*Anima Mundi*“) (obr.4) a v lidském těle **Duše Člověka**.

Obr. 4. Anima Mundi (Duše Světa)

Duše Světa v sobě obsahuje všechny formy života - „živých a oduševnělých duší všech tří říší“ světa. **Duše Člověka** je souborné označení pro několik rozdílně vývojově oduševnělých složek člověka jako je *Nefeš - Ruach-Nešama*. Poslední rozlišující úrovní tradičního učení je **Duch Kosmu** a **Duch Lidství**. O těch je zakázáno veřejně mluvit a psát, neboť patří do řádu mystérií, jenž se halí v symboly. Někdy se mluví o prastaré tradici prvních. Mohu jen pro srozumitelnost říci, že **Duch Lidství** je oním „Nebeským Otcem“. Stvořitelem, Semity na blízkém východě zvaného **Adam Kadmon** (odvěký, prastarý), Egypťany v Heliopolis nazývaným **Atumem** (všeobsahujícím, zakončujícím) (obr.5), číňany nazvaného **Šang-t'i** (nebeským otcem), v Indii **Hiranjagarba** jinak „**Išvara**“ (zlatým zárodkem, zlatým dítětem).

Obr.5.Egyptský Stvořitel Světa –Atum ve své Lod'ce. Odtud pochází pojmenování „*chrámová loď*“ sakrálních staveb. Západní kruhové okno „*rozeta*“ značí vodu (Kruh). Okna u božiče na východní straně ve tvaru písmene I (Ignis – Oheň), plodivý falus, obelisk -pilíř města „*Iunu, město slunečních pilířů*“ řecky zvané Heliopolis.

Forma světa je Tělo, Duše a Duch Nebeského Otce. To jeho prosíme a žádáme „*Synovskou modlitbou*“: „*Otče náš jenž jsi na nebesích*“. Podstata všeho viditelného a zjevného leží v nezjeveném a skrytém.

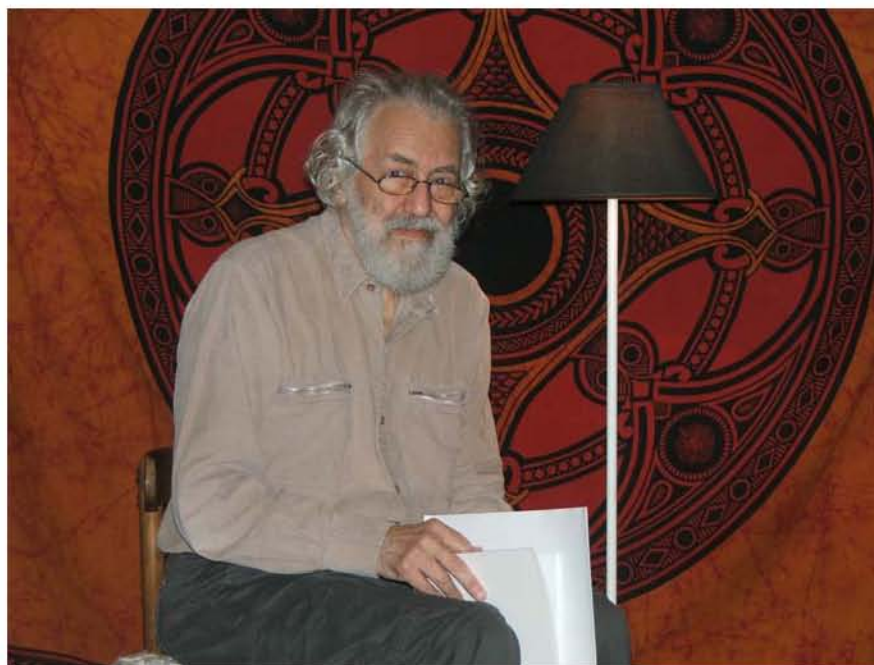
Tedy jen „Ten“ nebo „Ta“, kteří o tomto vztahu ví a pracují na něm. *Nosí právem jméno člověk nebo lidský jedinec a dostávají od svého Otce vše potřebné, život, radu a pomoc, pokud si o ni řeknou.* Otec je trpělivý a čeká na slova a činy svých dětí až se probudí ze „*spánku samoty*“ a zvolají: „*Prosím pomoz Otče!*“.

Příkladem je praxe Modlitby, která není nic jiného než radostný a naplňující vnitřní dialog s *Bohem* v nás samotných. A když, se nám podaří tento oboustranný vztah skrze cit Srdce navázat, dá nám náš Otec „*Nad-Vědomí*“.

Ptáš se také na ty kruté, kteří sice vypadají jako *homo sapiens*, ale nechovají se tak. Klasik je nazývá „*zlými a nebezpečnými opicemi, které je dobré si držet dále od těla*“, a které poznáš dle jejich očí či ohavných činů. Oni totiž už na základě svých činů nejsou ani mrtví ani živý. Jak o nich hovoří tradice, pokud by byli mrtví, měli by šanci ožít. Jsou jen „*nástroj*“ Stvořitele mající podobu „*Darwinovy opice*“.

Oni nemají „*cit – srdce*“ a neberou ho na vědomí, jsou jen prázdné schránky pro rejdiště pudů. Těm byla propůjčena forma lidského těla, do kterého se „*vtělila směs nízkého duševního (emocionálního) odpadu*“ jen na určitý vyměřený čas. Jistě existují ale různé kombinace této směsi vytvářející tak „*křížení duší*“ tohoto Božského experimentu. Nikdy není nic stejného, jen podobného. Jejich smysl, je dle mne ten, že slouží jako psi nebo „*otroci pudů*“ ač o tom nevědí. Nemají rozlišovací schopnost tj. Ducha vědomí, S-vědomí, U-vědomění si vyššímu plánu *Svého Pána* - Nebeského Otce. Neberou Boha na vědomí.

A až se jejich život – tělo (úkol, který nepoznali) naplní, propadnou se v prach. Nepochopili, že pouze prací a utrpením očistí živou, citící část duše od té mrtvé.

Obr.6. Vladislav Zadrobílek (1932-2010)

Rád bych zde znovu citoval pana Vladislava Zadrobílka (1932- 2010) (obr.6), který měl úžasnou definici k otázce, co je nebe a peklo. Říkal: „*Nebe je stavem duše a peklo je jediná myšlenka nebo emoce, která se opakuje do nekonečna. ... To je smysl opravdového lidství, brát tento základní vztah na vědomí a do vědomí.*“

Texty, které hovoří o „*božské nesmrtelné jiskře*“, mají na mysli „*nebeské složky citící duše v člověku*“ „*božskou nešamu a vyšší části, jechidu, chaju*“, které v nás nejsou trvale přítomny, sestupují do nás pouze ve změněném stavu vědomí. Duše je tradičně zobrazována a symbolizována jako „*pták*“, duchovní tělo jako „*strom*“ do jehož koruny si usedají „*ptáci*“ (duše).

Jen ve chvílích mystické praxe (stavění „nebeského stromu a hnízda pro jednotlivé pěvce“ – složky duše) a daru milosti jsme schopni okusit tento vyšší stav citu srdce a naplnění onoho vztahu: Stvořené („Strom“) – Stvořitel („Ptáci“) = Jednota (zazní „nebeský zpěv“ jinak řečeno „Harmonie sfér“)(obr.7).

Obr. 7. Helenistická podoba Herma Trismegista dávající Adeptově duši požehnání, vodu života. (Legendární zakladatel Hermetismu)

Pro tyto stavy nejsou a neexistují žádná vhodná slova, šaty, do kterých by bylo možno obléci prožitou zkušenost. Pouze ti z nejlepších, z umělců celého světa, dokázali tyto „Nebeské“ a věčné, nekončící stavy radosti a poznání naplnění přenést částečnou transmutací do obrazu v pozemské sféře. Tedy do *Symbolu* jeho křivky či melodii hudby. To je pro mě opravdové umění, neboť to, co člověka oslovuje (J. Evangelista: *Na počátku bylo Slovo*) jej i mění. Pan Zdobílek na to krásně říká: „*Kdo to slovo slyší ten něco ví, kdo ho neslyší, bude muset přicházet znova a znova na tento svět. Slovo je Světlo, Sláva, vše je vyslovené, vyjádřené z jádra toho slova.*“ Kdo tyto radostné nebeské stavy nikdy nezažil ani z části, se často chová jako „*citový mrzák*“ a nedokáže poznat ani sám sebe, protože toho není nebo nechce být účasten. Jen takový „*opičák*“ je schopen činit příkoří druhým a mít z toho dokonce radost a potěšení. **Nutno dodat, že morálka (pravidla duchovní evoluce) a vědomí vnitřních a vnějších vztahů mezi „Nebem, Zemí a Člověkem“, se začala během středověku silně vytrácet a stále to pokračuje.** Největší drtivý zásah udělil „evropský člověk“ sám sobě porušením *jistých tabu, práv a povinností, sám k sobě tedy k božství v sobě*. Ve 20. století je to násilné vyvraždění a vykořenění vztahů a smyslu rodiny, práva jedince a druhů na život a lásku, sexualitu bez vztahu a lásky. Člověk se stal tupým nástrojem, bez znalosti „záručního listu“ a ztracením upotřebení, tedy smyslu života.

Je to smutné, ale zřejmě máš pravdu. Lidstvo prolévalo svoji krev od nepaměti, ve jménu různých Bohů. Prozrad' mi ale: Proč má v magii i mnohých světových náboženstvích krev tak nesmírně důležitou úlohu?

Hlavním důvodem je, že každá **teplá krev** v sobě obsahuje „životní sílu“, nižší část duše, které kabalisté říkají *nefeš ha-chaja (duše živá)*. Proto například Mojžíš ustanovil židům, že nesmí požívat krev ani maso zvířat, které krev obsahuje, neboť si byl dobře vědom, že v krvi i po smrti zvířete zůstává **vitální síla**, která je totožná s nižší částí jeho duše, té živočišné. Ona krev v sobě nese celou paletu informací o vášních a

pudech daného jedince a zároveň i jeho energii. Dle učení filosofa Aristotela má vše božské ve stvoření formu analogickou pohybu tepla a světla, v různých podobách a vztazích. Proto například ryby a mořské plody mající dle tradice **studenou krev**, studenou duši, nejsou brány jako maso mající **nefeš ha-chaja**. A mohou se tedy jíst.

Jen tak pro zajímavost, za sídlo této složky naší živočišné duše jsou považována játra, z nichž se, jak určitě víš, v dávných dobách často věštilo. Věštec, který vnitřnosti důkladně zkoumal, zjišťoval, zda játra rituálně obětovaného zvířete nebo člověka, nemají viditelné anomálie, a zda je Duše Světa (Anima Mundi) příznivě nakloněna k té či oné budoucí události. O existenci životní energie, která je spojena s krví, věděly mnohé národy, a **Nefeš nesoucí v sobě vyšší život Chaja**, tak získala ve světě různé názvy a dělení. Je třeba si říci, že život a životní síla v Indii nazývaná **Prána**, v Číně **Čchi**, v Japonsku **Ki**, atd., je stejné podstaty a pramení jako dar od Nebeského Otce. Ve starém Egyptě to byla **Ka**, náš astrální (hvězdný) dvojník fyzického těla, o němž se zmiňoval i adept hermetických a východních nauk **Gustav Meyrink** (1868- 1932) a dávní alchymističtí mistři ji říkali „**Azoth**“ neboli „**Allgaist**“. Vše jsou jen synonyma jedné věci na různé úrovni.

Je to život v nás samých, který koluje v našem „**vitálním řečišti**“ Indy pojmenovaném „**nádí**“, Číňany „**dráhami luo a mai**“ vyskytující se na těle v blízkosti tepen a žil a využívané v Tradiční Čínské Medicíně. **Jemnohmotné životní prány - energetická těla, se u člověka dělí na sedm klasických složek - těl (sedm základních planet), dle vibrací a spektra světla (obr.8)**. Je možné zvolit i jemnější rozlišení, jak tomu činí Indové, ale většina lidí co znám, má problém i se základními třemi.

Obr .8. Symbolické zobrazení sedmi energetických těl člověka jako planetární kovy.

Naznačil jsi mi, že krev má podle kabalistické tradice ještě více duchovních složek. Budeš pro úplnost konkrétnější?

Ještě se hovoří o duševní složce **Ruach**, která sídlí v srdci, a **Nešamě**, božské jiskře, která ale v krvi není trvale přítomná. Ruach je ženského rodu a doslovně znamená duch, dech, vzduch. **Tedy vzduch z dechu ducha**. Možná ti neuniklo, že v první kapitole **Genesis** je možné najít zmínku o Bohu, který **vanul**, když procházel zahradou Eden. Ano, nechodil, ale vanul! Nemí žádným tajemstvím, že se veškeré božské zjevuje skrze éther, pátý element. Ruach je tedy zjednodušeně řečeno vzduch ze svatého Ducha. Sídlí v srdci, v našem niterném srdci, které řídí nižší či vyšší vědomí. Jedině dech můžeme vědomě ovládat a přes něj tep a některé další části těla. Proto je správné dýchání, okysličení duchem ze vzduchu, **alfou a omegou jakéhokoliv života**. Hatajóga a dechová cvičení, taj-ti a jiné praxe s tímto poznáním pracují.

Co se děje na energetické úrovni s lidmi, kteří rádi a často pojídají zvířecí vnitřnosti a krvavé maso?

Nechci „masožroutství“ nijak demonizovat, sám maso ho jím. Ale záleží na tom, co jíte, a jak to upravíte, nebo zda si ho nakonec odpustíte. Každého maso působí energeticky jinak, jsou lidé, kteří jej potřebují ve větší míře, a naopak ti, kteří ho vůbec nepotřebují. Maso může být i lékem, při určitých typech nemocí, protože obsahuje širokou paletu důležitých živin. Pravdou ale zůstává, že člověk, který ho jí často a v nadměrném množství, má z pohledu magie prostřednictvím „silové pudovosti zvířat“, která požil, zesílenou živočišnou duši (získává větší fyzickou sílu a částečně i vitalitu). Naši předci jedli maso jednou týdně, a to fyzicky pracovali více než my, co si maso dáváme někdy i třikrát denně. Je zvláštním rysem této úpadkové doby, že hodně lidí si pod slovem jídlo představí hlavně maso. Tato skutečnost může do jisté míry ovlivňovat i naše chování a psychiku.

O nutnosti užívání masa jako ozdravné výživy, rozhoduje především individuální živlová rovnováha. Například v zimě je kachní maso vynikajícím zdrojem energie. Ale nemůže být hlavním zdrojem naší potravy.

Co konkrétně znamená stav osobní živlové rovnováhy? A jak zjistím, že v ní jsem či nejsem?

Živlová rovnováha je odraz dobrého zdraví. Pokud jsem nemocen, nemohu mít dokonalou živlovou rovnováhu. Jsou nemoci tří úrovní: ducha, duše a těla. Neznám ale nikoho, kdo je zdravý ve všech úrovních. A proto se třeba zdraví tedy, živlovou rovnováhu hledat a nalézat. Z tohoto důvodu musíme pracovat na sobě ve všech třech úrovních a zjišťovat co je pro nás opravdu dobré. Zda máme radost nebo bolest z toho co děláme. Tedy musíme mít napřed znalost, jak na tom opravdu jsme, co máme vrozeného a co s tím můžeme dělat.

Hippokratova humorální teorie mluví o dvou stavech: správném poměru zdraví **-Eukrasii** (obr.9) a o nemoci **- Dyskrasii** (obr.10). Starověcí lékaři už od Antiky rozeznávali čtyři letory. Nemoci čtyř šťáv: dle povahy nemoci v úrovních těla, duše a ducha v člověku. Živlová rovnováha nastane, pokud člověk zná svou vrozenou „**kvalitu živlové povahy**“, která se mírně mění v závislosti na věku. A začne svoji **nemoc - Dyskrasii** dorovnávat opačným živlem.

Obr. 9. Harmonické rozložení živlů v roce. Obr. 10. Živlová disharmonie - Dyskrasie, vedoucí k smrti.

Pokud člověk nemá živlovou rovnováhu v duši (zmatek v mysli), nedosáhne do živlové rovnováhy ducha (jednoty spojení) a nedorovná tělo. Proto je to tak složité, i když je to v zásadě jednoduché. Ve zdravém těle, zdravá duše i duch. Pokud tělo churaví, odnáší to i duše (životní síla) a duch hledá oporu v Bohu. Pokud má člověk nezlomnou vůli tj. Ducha (*Otec uzdravení*) a chce se uzdravit, a pak také Víru (*Matka uzdravení*), není nemoci Těla (*jejich Syn*), která by nebyla vyléčena, pokud je mu to z hůry dáno.

Sangvinik (sanguis- krev) – **Vzduch** – mající povahu Horkou a Vlhkou – **Krev**.

Cholerik (chole-žluč) – **Oheň** – mající povahu Horkou a Suchou – **Žlutá žluč**.

Melancholik (melan-černá, chole- žluč) – **Země** – mající povahu Studenou a Suchou – **Černá žluč** - **Mozkomíšní mok**.

Flegmatik (phlegma- tělesné tekutiny) – **Voda** - mající povahu Studenou a Vlhkou – **Hlen** – **Lymfa**.

Vraťme se teď k našemu tématu. Mohla magie krve opravdu přinášet starověkým národům hmatatelné výsledky?

Určitě ano. Jsem přesvědčen o tom, že své plody přinášela kromě její symbolické roviny i praktická zkušenost. Neboť staří věděli o magických vazbách krve, které uměli využívat k různým životním potřebám, ať už to byly magie lovu, magie počasí, magické léčení, divinace, dotazování se předků anebo nechvalně známé techniky „černé magie“.

Slyšel jsi o nějakých zajímavých krevních rituálech z dávné historie, o kultech, které by stály za zmínku? Mohl bys mi je blíže popsat? A jak takové rituály vnímáš ze svého úhlu pohledu?

Krev je tekutina, voda, zřejmý je i v krvi element země, zároveň je teplá, oheň. A aby došlo ke spojení těchto živlů je přidán Vzduch – Duch – Životní síla. Obsahuje v sobě čtyři elementy a je hlavním reprezentantem elementu země. Krev je mírně slaná, sůl je elementem země. Červené krvinky jsou symbolem života a Síry alchymistů (maso, tvar). Bílé krvinky jsou symbolem Merkura alchymistů (lymfa, nervy, kosti, imunita). (obr.11) Vlastním hybatelem Krve je vzduch – Duch – Životní síla, proto se krev při obětech vylévá nebo pálí, aby teplem unikající vzduch (analogie filosofické soli) zpřítomnil život tedy tvar evokovaných bytostí.

Krevní rituály jsou například krvavé války. Proto se krev prolévá a prolévá na bojištích (jatkách), aby se ideály, za které se umírá, staly více živými, načerpaly z krve tvar a zhmotnily se do fyzického světa. Obětním zvířetem se ve válce stává člověk. V krvi sídlí zemská touha po tvaru, zhmotnění nějaké vize.

Prastaré národy tj. „jejich elity“ kněží a mágové toto tajemství dobře znaly. Mnohé z těchto bytostí naši předci považovali za božstva (mající ráda krev), s nimiž kněží udržovali oboustranně výhodné „obchodní“ styky. Výměnou za prolitou krev totiž lidé očekávali, že jim ten či onen bůh splní to, o čem žádají, a to se v

mnohých případech i dělo. Krev je totiž v magickém i astrálním světě velmi důležitým „platidlem“ soli země, neboť je zdrojem obrovské energie a moci, kterou astrální bytosti potřebují pro svou existenci. Navíc, lidská krev může i z „obyčejné“ astrální larvy bez inteligence stvořit, za určitých podmínek, inteligentní bytost, kterou není radno mít ve své bezprostřední blízkosti. Ale k problematice astrálních larev se spolu určitě dostaneme později.

Obr. 11. Symbolické zobrazení magických složek Krve (Alchymistického Kamene v člověku) Síra – Červené krviny (Zlatý šnek) a Merkur – Bíle Krvinky (Hadi). Sůl alchymistů – Zelený drak.

Myslíš si, že by prastaré rituály mohly mít magické účinky i v současné době?

Primitivní národy opravdu věřily na základě zkušeností, že kanibalismem dokážou získat schopnosti člověka, kterého sní. Jedná se o tu nejprimitivnější formu magie, a nutno říci, že na rozdíl od jiných forem, kde hrála hlavní roli víra a představivost, příliš nefungovala. Z pohledu dnešního člověka jsou některé praktiky, které se používaly dříve, nemyslitelné a nedokážeme si ani vzdáleně představit důvody, proč je to či ono společenství provozovalo. Ale pokud by nebyly funkční, neprovozovali by je. Nebylo to jen „divadlo“. Vstávaly by nám vlasy hrůzou, kdybychom se dokázali přesunout v čase a stali se jejich očitými svědky. Musíme si však uvědomit, že lidé kdysi přemýšleli úplně jinak, než přemýšlíme nyní my. Smrt byla všudypřítomnou realitou a rituální smrt (nebo smrt ve jménu bohů) jediným příslibem vysvobození z nesnadného životního údělu člověka. Lidská psychika se dávno posunula úplně do jiných rovin, než jak tomu bylo ve starověku a evoluce se dodnes nezastavila. Naši předci byli psychicky na úplně jiné úrovni, než jsme my. Jsme v mnohých ohledech daleko křehčí a jemnější, a také neznáme souvislosti ani skutečné pohnutky, proč se ten či onen rituál kdysi dělal, takže i kdybychom je dokázali napodobit, spíše bychom si uškodili.

Další kámen úrazu spočívá v tom, že se ve starověku i středověku lidé báli úplně jiných věcí a zároveň měli úplně jiné představy o životě a smrti. Jedna z největších českých hvězd hermetického vědění a umění **Pierre de Lasenic (1900-1944)** (obr.12) upozorňoval na to, že tzv. „*Oběť existuje pouze z pohledu pozorovatele. Těm, kdo ji koná, ji vnímá jako niternou nutnost, pokud ji dává ze své vůle.*“

Připomeňme si například Aztéky, nad jejichž krvežíznivostí dnes jen nevěřicně kroutíme hlavami. Jenže staré kultury se smrti obvykle nebály, věřily, že je po ní čeká něco mnohem lepšího. V podstatě bojovali o to, kdo se stane vyvoleným a bude obětován, komu velekněz vyřízne srdce z těla a osobně je dovede až k branám věčnosti. Nám to přijde šílené, ale oni opravdu toužili po lepším životě, který jim velekněz, zástupce boha na

zemi, přislíbil získat. Otroci si byli vědomi svého nejistého života, věděli, že mohou zemřít kdykoliv a kdekoliv, často zcela potupně. Smrt byla každodenní realitou, a proto mohl být příslib nesmrtelnosti a nového počátku z rukou velekněze velmi výhodnou nabídkou.

Obr.12. Pierre de Lasenic (1900-1940).

Některá společenství pila lidskou krev, pojídala své válečné zajatce a prožívala u této „degustace“ stavy mysli, které bychom mohli přirovnat k transu. Myslíš si, že v tom vždy nutně hrály roli přírodní halucinogeny?

Myslím, že nutně ne, i když i takové případy z historie znám. Například thébské ženy, tzv. Dionýsova družina, prováděly noční orgie, při nichž se pilo víno s břečťanem, který je halucinogenní, a způsoboval vytržení mysli, hluboké opojení, stavy nadpozemské blaženosti a divokosti. Bojovnice běhaly po lese, chytaly jeleny a pak je jedly, i když zvíře ještě žilo. Z pohledu magie nebyly v tu chvíli lidskými bytostmi, byly spíše „Běsy“ démony lesa, které neměly problém místo zvířete ulovit i člověka. Omámené ženy totiž nebyly schopny rozlišit realitu od své fantazie, dobro ani zlo, a nedokázaly přemoci astrální síly, které je v transu ovládaly jako loutky.

Velmi důležitou kapitolou, které se magie krve úzce dotýká, je spojení s čínskou filosofií. Ta se mimo jiné zabývá otázkou, z jakých energetických zdrojů jsme svou životní sílu získali. Je to velmi zajímavé. Naším prvotním energetickým zdrojem byl okamžik zplodění, kdy nám matka i otec ze svého „energetického fondu“ předali část své životní energie. Získali jsme tak svůj genetický základ (rodovou linii) s určitou energetickou hodnotou. Příliš se o tom dnes nehovoří, ale **prvorození** získávají od svých rodičů nejvíce jejich životní síly, druhé dítě o něco méně, atd. „*Energetický genový fond, čínsky, „Juan-čchi (pra-počáteční čchi)“, fond každého rodiče se totiž s každým oplozením vyčerpává, a už se neobnovuje.* Proto byli prvorození obvykle „**zastříbení**“ bohu, měli dědická práva a s tím i související povinnosti. Dívčím byly obvykle tyto výsady odpírány, i když prvorozené v sobě nesly a nesou největší životní sílu a nejsilnější genový fond – na rozdíl od dalších sourozenců v rodové linii. Druhým zdrojem životní síly je esence obsažená v potravinách. Kterou konzumujeme, neboť obohacuje krev o živiny. Třetím zdrojem našeho zdraví je dech, a proto si mohou lidé, kteří se s ním učí vědomě zacházet, výrazně prodloužit život.

Proč se v magii tak moc cenila panenská krev?

Panenská krev z panice nebo panny, je to touha krve po tom přijmout tvar. Ona je největší magickou silou, jaká je známa. Proto se používala krev panny nebo panice, neboť jejich krev není naplněna či nasycena žádnou představou. Tedy její síla není dotčena nebo poničena. Muž dává panně první představu. Je-li při sexuálním aktu oplodněna, stává se Matkou – Zemí. A jak víme, síla ženské představivosti je nesmírná...

Vraťme se k dalším lidským obětinám. Například Aztékové, a další národy...

... vyznávali nižší božstva, která byla třeba energeticky vyživovat prostřednictvím obětí, protože samotná víra v ně některým nestačila k tomu, aby se mohli projevovat ve fyzickém světě.

Žijeme v duálním světě, a proto byli i naši bohové vždy minimálně dvojího druhu. Rozlišovalo se, jestli to byl Bůh s velkým, nebo malým b. Obvykle naši magičtí předci vyznávali jednoho „**Absolutního Boha**“ tak, jak jen dokázali procítit abstrakci v konkrétním světě kolem sebe. Ostatní, „**malí bohové**“ byli jeho zástupci, „**paprsky**“ Velkého Slunce. Venuše, Áres, Merkur a všichni další bohové, byli a stále jsou silnými (**silovými**) Eggregory (**duchy**). Tedy astrálními bytostmi, vycházejícími z říše Duše Světa, stvořenými a pojmenovanými lidskou myslí, živé lidskou vírou a energií z obětí. Mají své vlastní vědomí a výrazně ovlivňují fyzický svět (jsou jeho duševní součástí) a platí, že čím více lidí svojí duší – citem toho či onoho Eggregora uctívá, tím je energeticky silnější. Když ztrácí lidskou pozornost neboli, citový vztah slábne.

I nadále ale mají mnoho jmen a zůstávají v roli velvyslanců Nejvyššího (**Ducha Kosmu**), neboť jsou součástí pyramidové hierarchie. Vesmír i magický svět má jasně danou strukturu, a proto platí, že při magických evokacích je třeba znát přesné postupy, za jakých podmínek je možné se s těmito bytostmi spojit. Lidské obětiny ve formě krve dáváme jistým entitám (bytostem) všichni, dokonce i zcela nevědomě. I v krvi člověka 21. století proudí životní síla, která dokáže dát vlastní vědomí astrálním larvám. Dokonce i tehdy, kdy o jejich existenci nemá člověk ani zdání, a ani v ně nevěří. Tady bych podotkl, že neznalost Zákona vztahů neomlouvá. (obr.13)

Sigil Aemeth Dr. John Dee

Obr.13. Sigillium Aemeth (Ochranný talisman proti astrálním parazitům a larvám)

Mohl bys čtenářům méně znalým této problematiky vysvětlit, co jsou astrální larvy?

Astrální larvy jsou chuchvalce energie - života, které my všichni neustále bezděčně vytváříme, jsou všude okolo nás. Jsou to „parazité“, kteří se živí životní energií člověka, který si je sám stvořil svými opakujícími se negativními myšlenkami a emocemi.

Nesmíme zapomínat, že každá naše myšlenka se v astrálním světě okamžitě projevuje, a pokud se opakuje, nerozplývá se, ale je svým rytmem udržována při životě. Astrální larva se v naší mysli projevuje obsedantní myšlenkou - emocí, které se nedokážeme zbavit, a v podstatě nás tím pronásleduje, dokud v nás nevyvolá potřebné emoce a s nimi spojený nekontrolovaný únik energie. Pokud astrální larva dostane obětinu ve formě krve nebo spermatu, začne existovat nezávisle na člověku, který ji stvořil svými emocemi, a je pro něj ještě

mnohem těžší se jí zbavit, protože je schopna se od něho neustále učit. Plodíme si tak naše „**astrální**“ děti co se z nás živí na náš úkor.

Ale to bychom jim museli dát vědomou obět', že?

Některé astrální bytosti jsou velice inteligentní dokáží reagovat na nebezpečí, dokážou s námi manipulovat a dostat nás do situací, kdy jim krev poskytneme i zcela „**nevědomě**“. Dám vám příklad. Mám kamaráda, který se rozhodl zničit všechny astrální larvy ve své blízkosti. Technika spočívá v tom, že si napustíte horkou vodu do vany mající vyšší teplotu než je teplota krve a provedete rituální koupel s cílem larvy zničit, ony totiž nesnášejí vyšší teplotu. Mají povahu „vodního“ elementu. (Další možností je jejich rituální odstraňování od ohně nahřátým mečem, nebo ostrým „**kovovým**“ drátem na pletení.) Můj přítel provedl veškerou přípravu, meditaci i vykuřování prostoru a myslel si, že larvu, která se projevovala určitými, stále se opakujícími nežádoucími myšlenkami, konečně zničil. Večer šel do hospůdky, a i když to nemá ve zvyku, opil se a dokonce vyvolal spor, při němž dostal „přes ústa.“ Když ležel v krvi na zemi a nechápal, jak se do takové situace mohl dostat, uvědomil si, že se mu ve skutečnosti jeho astrální larvu zničit nepodařilo. Dokonale ho zmanipulovala tak, že jeho krev nakonec dostala. A přesně takto to funguje. Je třeba se ovládat a být pozorný.

Znamená to, že když se larva osamostatní, přestane tě ovlivňovat?

Pokud žije v tvé ložnici, tak ne! A ovlivňuje nejen tebe, ale i tvé partnery nebo osoby v bytě. Lidé v takovém bytě, jsou často podráždění a hádají se... Proč asi? Něco tam totiž visí ve vzduchu a lustr to často není.

Co se z ní stane?

Vampýr, (obr.14), který tě energeticky, silově i emociálně začne vysávat ještě více, než když neměl vlastní vědomí. Ovlivňuje tvé myšlení a mysl všech obyvatel bytu a dalších okolních prostor. Velmi záleží na tom, jak moc je astrální larva inteligentní, zda je stará a zkušená nebo ne. Pokud získá krev nebo sperma, dokáže být mnohem chytřejší, než dárce. Mnoho bohů, které uctívali naši předkové, byly dříve pouhé neinteligentní astrální larvy. Čím více obětí dostávaly, a čím více lidí v ně věřilo, tím byly silnější a mocnější. Je tu jistá závislost na čase a prostoru.

Obr. 14. Jaroslav Panuška – Upír

Ženy každý měsíc menstruuji a pokud by to bylo tak, jak říkáš, byly by celoživotně pod vlivem mnoha těchto bytostí.

A mnohé z nich opravdu jsou „**posedlé zlým duchem**“. Rozhodující je, zda se astrální larva dostane do kontaktu s krví nebo jinou tělesnou „vitální“ tekutinou. Ještě v osmnáctém století bylo zvykem, běžnou znalostí, že se prostěradla potřísněná krví nebo spermatem nesusila u ohně. Protože se věřilo, že k sobě lákají duchy a demony. Tyto „**přeplněné jídelní astrální stoly**“ k sobě extrémně přitahovaly pozornost

„**hladových**“ astrálních bytostí. A mimochodem, v tomto ohledu je nebezpečná i onanie, když při orgasmu myslíme na někoho konkrétního. Naši předci jednak věděli dost na to aby **mílostné očarování** označili slovem „**Udělání**“. Nic nového pod sluncem. Při opakované onanii je možné, v některých případech, svou mysl stvořit „**temné dítě**“, astrální demonickou bytost, která je velmi náročná na naši sexuální energii. Naši předci jí říkali tomuto ženskému démonu „**Succubus**“ (upíří démon pro muže) nebo mužský démon „**Incubus**“ (upíří démon pro ženy). To je také důvod, proč jsou někteří lidé tak závislí na pornografii a také všem, co se sexem souvisí na té nejživočišnější úrovni. Sexuální magie patří mezi nejsilnější, a také nejnebezpečnější praktiky, a pokud člověk neví, co činí, může to být pořádný průšvih.

Pokud doma chceme pěstovat astrální hygienu, je potřeba pravidelně energeticky čistit sebe i prostor svého obydlí, a to nejlépe vykuřováním. V opačném případě opravdu můžeme mít ve své auře nejrůznější astrální parazity, o nichž jste mimochodem psali v minulém čísle.

Můžeme pomocí vykuřovadel odstranit i inteligentní larvy?

„**Jen pokud jsme inteligentnější, než ony.**“ Jakmile jí poskytneme krev, získává naši „astrální DNA“ a neustále pak ovlivňuje naši mysl i emoce na nevědomé úrovni. Proto je lepší zásah zkušeného mága nebo člověka majícího sílu tyto bytosti rozpustit nebo odeslat pryč (obr.15).

Obr. 15. Příprava rituálního očištného Paracelsova oleje

Jak člověk pozná, že na něj působí astrální bytosti?

Je často unavený, i když k tomu nemá vážný důvod (tělesně, duševně, duchově). Astrální bytosti se ale mohou projevat různě. Praktikující kolega mi například vyprávěl, že byl v Rusku na expedici, a když už byla tma, objevili s kolegou „**krásný březový hájek**“, kde se rozhodli přespat. Rozbalili stany a usnuli. Přítel měl sen, jak mu jakási „můra“ sedla na hrud' a začal ho vysávat a dítit. Ocítl se ve stavu úzkosti a neschopnost se nadechnout a pohnout. Vyprávěl mi, že vyslovil na obranu rázně v duchu několik „**božích jmen z kabal**“ a okamžitě to přestalo. Je třeba říci, že je to výborný magik a velký znalec hermetismu, který použil své síly bleskově a efektně. Ráno, když se vzbudili, překvapeně zjistili, že si ustali přímo na hrobech.

Astrální bytosti „**Běsy**“, když už na nás negativně působí, tak v nás vyvolávají nepříjemné pocity (emocionální chaos) stísněnosti a hlavně strach, který nám nedovoluje se ovládat. Když tělo i mysl zachvátí panika, uniká z nás nejvíce životní energie a ony jsou si toho velmi dobře vědomy, a proto v nás tyto stavy chtějí vyvolat. Je to analogie volně vytékající, prolévající se krve.

Další, velmi důležité téma, které souvisí s magií krve, je menstruace, o níž jsme se již zmínil. Málokterá žena si to uvědomuje, ale je to největší dar, který má, protože se může během každé menstruace dokonale fyzicky a duševně očistit. Během krvácení může, pokud to dokáže, na odcházející krev navázat všechny negativní věci, které ji ovlivňují, pouhou myšlenkou. Žena by měla být jako Luna, bohyně, čarodějnice. Umět chlapa

očarovat svou jedinečnou krásou, silou. Bohužel, to dnešní ženy nemá kdo naučit. A trpí tím nakonec všichni, ženy i muži.

Je třeba pro to udělat nějaký speciální rituál, nebo stačí pouhé rozhodnutí?

Osobně si myslím, že stačí, aby se dobře soustředila na to, co již v životě nepotřebuje a energii toho svázala s myšlenkou, že to ze sebe odstraní navždy. Mám přítelkyni, která se tímto způsobem zbavuje i nemocí a různých nežádoucích psychických bloků. Tento způsob očisty si nemůže vynachválit.

Ale v náboženstvích je menstruační krev spíše nežádoucí.

Je to proto, že je natolik mocná, že přitahuje nejružnější astrální bytosti. A necvičená a labilní mysl ženy si může více ublížit než pomoci. Na Východě je proto žena, která menstruuje pro muže tabu. Ženy během menstruace spolu žijí odděleně od mužů, dokud nejsou rituálně čisté.

Každá žena je **Luna** a během měsíce změní svou polaritu nejméně čtyřikrát (čtyři živly), emotivně do sebe nasbírají mnoho harmonie, ale i disharmonie, a jejich úkolem je, aby se ze sebe tuto disharmonii naučily vědomě vypouštět. Muž **Slunce** mění polaritu jen jednou do roka, a proto to má v tomto ohledu mnohem těžší.

Kdy muž mění polaritu a co konkrétněji to znamená?

Živlová polarita je čtyřpólový magnet. Hlavní změny živlů (polarity u muže), jsou tradičně jednou do roka. Ukončení starého a začátek nového cyklu. Tedy zkušenost z prožité živlové změny (ukončení a začátku), je u muže menší než u ženy. Žena, coby **Luna**, z této změny může vytěžit víc než muž. Tedy pokud to umí. Ale má to dvě strany, je tím i více nestabilní a náladová.

Takže vědomou prací na sobě se mohou ženy během své menstruace naučit...

Cyklus dokončovat. Konec a pryč s tím! Jen tak totiž může přijít něco nového. Ale která z žen dnes umí tímto způsobem řízeně a rázně odstraňovat jedy ze svého těla?

Přírodní kultury používaly menstruační krev pro ochranné rituály?

Určitě ano! Ale tehdy byly jejich dárkyněmi šamanky (obr.16), které své krvi dokázaly dát posvátnou „**vyšší životní sílu pramenící z Ducha**“. Menstruační krev ženy, která se svou energií, myšlenkami ani emocemi pracovat neumí, je citově nestabilní. A proto je jí při ochranných rituálech k ničemu. Každá žena se může stát stvořitelkou, a prostřednictvím své menstruační krve se i léčit, pokud do ní dokáže vložit své přání či modlitbu a transformovat tak sebe sama. Pro některé kultury bylo dříve běžné, že bojovníci u sebe nosili amulety namočené v menstruační krvi svých manželek (matek), které je měly a uměly chránit před nebezpečím. Pak to byly právě magické rodové krevní války. Vyhrál a přežil ten, kdo měl větší ochranu „rodu“ z té „druhé strany“.

Obr. 16. Alchymistický Rukopis Aurora Consurgens. Posvátný menstruační cyklus.

I když se tyto praktiky v některých systémech magie používají dodnes, já bych žádné ženě nedoporučoval, aby svou krev z jakéhokoliv důvodu dávala dalším lidem, mohla by toho později velmi litovat.

Ovšem ještě silnější, než magie krve, je magie slz. Je to totiž velké a tajené umění plakat. Podle některých egyptských mýtů z původní oblasti Heliopolis, stvořil Bůh člověka prostřednictvím svých slz. Slzy nám ulevují, a očišťují naše city. Při ronění „pravých slz“ se stáváme sami „stvořitelem“ a slzou dáváme obětní dar. Je to pečeť nás samotných. Vůbec se o tom nemluví, ale je to tak. Dnes už je lidstvo tak zdeformované, že dobře plakat často ani neumí. ***Slzy očišťují srdce a ducha v něm.*** Podle tradiční čínské medicíny jsou slzy „tekutinou srdce.“ Když se radujeme, roníme slzy, a starověké národy o tom dobře věděly a slzy používaly k nejrozumnějším rituálům. A to nejen těm zádušním, za naše blízké... .

Když dokážeme plakat touhou po něčem, velmi často to nakonec dostaneme. Ale vždy je to NĚCO za NĚCO, výměnný obchod, který funguje nahore i dole. V dřívějších dobách dokonce existovaly ženy, jimž se říkávalo „**plačky**“, byli to často kněžky, které byly najímány na plakání a nařikání, aby takto truchlily za zemřelé. Smyslem magického obřadu bylo, aby duši zemřelého dostaly magickou silou slz přes překážky v astrálním světě, až k samotnému zdroji Bytí či aby mu umožnily nový zrod na zemi v lepší pozici, atd. ***Nebylo moudré si toto společenství žen nijak rozhádat. Králové, kněží i prostý lid využíval této služby dosti často.*** (obr.17)

Obr. 17. Egyptská Bohyně Tefnut-Vlhkost. Matka a patronka astrálního světla (hada). Zvaná „hadem na čele všech Bohů“.

„Magie slz je totiž ještě silnější než magie krve, protože „spravedlivý pláč“ je ve své podstatě prolitou krví nejvyšší složky duše - Ducha sídlícího v srdci.“

Náš rozhovor se chýlí ke konci. Mám ještě poslední otázku. Jak vnímáš černou a bílou magii? Z mého pohledu se jedná pouze o osobní škatulkování, to, co je černé a bílé, vnímá každý člověk úplně jinak.

Rozlišování na černou a bílou magii je jistá tradice. Ve skutečnosti je to jen jedna síla. Stejně jako prostřednictvím nože můžeš ukrojit chléb nebo někoho zabít, tak stejné je to i s magií. Záleží jen na záměru člověka, který s ní zachází. Magii lze využít k činům tvořivým i destruktivním. Je to stále jedna a tatáž přírodní síla, jež v sobě obsahuje obě polarity. Abychom mohli něco vytvořit, musíme mít sílu toto i zničit. Například špatné návyky. V přeneseném smyslu slova „*zbourat zed*“, abychom ji mohli postavit znovu a

lépe. Rozlišení na černou a bílou magii existuje jen v mysli lidí, kteří nemají praktickou zkušenost ani s magií, ani se svým vlastním životem. Abych mohl kupříkladu něco posvětit bílou magií, musím to napřed očistit, udělat exorcismus, destrukci negativních sil tedy černou magií. Je to jako v pohádce o „mrtvé a živé vodě“.

„Magie dává člověku všemohoucí sílu vysvobození, neboť sice nedokážeme ovlivnit, kdy a komu se narodíme, ale můžeme ovlivnit jak zemřeme.“ Zda v okamžiku své smrti najdeme smíření, klid a mír. To je důvod, proč se žádný zasvěcenec své smrti nebojí. Platón kdysi řekl, že *„filosofie není ničím jiným, než návodem na umírání, jen se to nikde nesmí říkat.“*

Děkuji.